Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap.*24. §.5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§.1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicti Indulti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIV.

Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur. Dat. 28. Sept. 1725. Anno

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LIcet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S.R.E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Statutum prædi Motu proprio emanatum.

Datum Romæ apud S.M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXV.

Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus. Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot ab hinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susci-

lium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliusve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumq; Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & ly lis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumtis

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI.

Statuuntur nonnulla ad bonum Annonæ Regimen, & in rei Agrariæ beneficium. Dat. 15. Oct. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1726. Martii 28. P. 2. nonnulla decernuntur pro Sublevamine Artis agrariæ, & securitate annonæ in mutuationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD Summum Pontificem, ut communem omnium Pastorum, atque parentem non solum pertinet generalem totius rei Christianæ, sed etiam specialem Populorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditioni in temporalibus subjectorum, curam suscipere, eorundemque optimo statui, & felicitati propria quadam, & peculiari vigilantia providere. Hoc, Deo favente, eventurum speramus, si ad Annonam Urbanam, artemque agrariam, in quo tutius Reipublicæ vigor, & incrementum constituta esse noscuntur, mentis nostræ oculos convertamus. Antecessores quidem Nostri Romani Pontifices pro ea, quam gerebant, erga Populos sibi commissos, paterna solicitudine saluberrimis legibus, & institutis tanto negocio, consulere studuerunt. Attamen quia vicissitudine temporum res salubriter institutæ idemtidem in deterius mutantur, e dignitate nostra esse duximus, ut si quid hac in re collapsum est, id pro viribus reparemus, ut ex studio, & solicitudine nostris uberem fructum Populi, Sedis Apostolicæ imperio immediate subjecti, percipiant. Exordium.

§.1. Itaque cum Nos gravissimum rei agrariæ incommodum imminere non sine ingenti totius Reipublicæ detrimento, ob magna, assiduaque dispendia, atque onera, quæ Mercatores, cultoresque Agrorum, ac Pistores hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus in dies subire, ac pati coguntur ex ipsorum clamoribus ad aures nostras perlatis, acceperimus, mercatoribus Agrorumque cultoribus una voce conquerentibus, ex publicæ Annonæ, & rei frumentariæ licitationibus, mercaturisque, quas ejus Ministri hucusque exercere consueverunt, præcipuum laborum suorum fructum sibi eripi; Romanos Agros spe uberioris messis excolendi sibi potestatem, & commodum adimi, maximam lucri partem, quam sibi ex propria in rebus agrariis industria ad vitæ sustentationem comparari possent in Urbanæ Annonæ, ut ajebant, commoda cedere, sine ullo publicæ rei emolumento: clamantibus etiam Pistoribus, se plus æquo Annonæ Causa opprimi, & ob magnam frumenti vim, supra vires eis distributam, utpote nimis gravi pretio emendam, se impares fieri oneri sustinendo, atque ad artem suam deserendam impelli: & quandoquidem semper ejusdem ponderis panem conficere debent, se ex eadem arte sua vix posse vitæ suæ necessaria percipere, suppetente præsertim tanta farinæ cujuscumque generis copia in publicis horreis ad Thermas Diocletiani, ut quam plurimi ex infimo Populo eam certatim ad conficiendum Domi panem capturi, illuc confluent, unde difficillima iisdem Pistoribus reddatur furfuris, & purgamentorum Tritici venundatio, alias a vulgo, & plebe magnopere expetita, atque hinc fieri, ut Pistores damno sibi illato perterriti, animoque de claudendis Furnis suis cogitarent. Pervulgatum est etiam, ex tot malis, & incommodis, nisi eis opportune occurratur, metuendum esse, ne saluberrima, & laudatissima omnium artium Agricultura, quæ Superioribus sæculis huic nostræ Almæ Urbi ingentem opum vim attulit, quæque non solum Populis, imperio nostro subjectis tritici ubertatem suppeditavit, sed extranearum, etiam nationum penuriæ, atque egestati levandæ sufficit, magna qua publica, qua privata Nostrarum regionum felicitate ex hac tritici venundatione emergente, jam tandem penitus labefactata corruat, aut majori ex parte destituta intereat; urgente propterea interitus periculo, quod pauci admodum in Agro Romano, inque Urbis districtu campi, aratro ad sementem scissi reperiantur, qui fundorum Dominis, agrorumque cultoribus aliquam afferant utilitatem ob graves impensas hac in re necessarias, summamque vendendæ, ac distribuendæ frumentariæ messis difficultatem; unde factum, ut brevi paucorum annorum spatio Subditi Nostri, quos in sinu paternæ charitatis foventes singulari amore prosequimur, sæpe numero tritici inopia concussi ab extraneis provinciis non sine gravissimis sumtibus illud subsidium emendicare coacti sint, quod antea facillime poterant, & nunc etiam possent, ex propriis suis agris abunde percipere. Quare nos de Populorum nostrorum, præcipue pauperum, & egentium, quorum saluti consulere semper Nobis in animo fuit, tot tantisque malis, ac periculis vehementer soliciti, eam rationem inire tandem statuimus, qua publicam, privatamque jacturam reparare, præsentibus incommodis occurrere, ac deinceps præsidiis communi bono opportunis, atque Agrariæ Artis augmento prospicere valeremus. Causæ præsentis Constit.

§.2. Nos ex quo certiores facti fuimus, Annonæ Urbanæ patrimonium una cum emolumentis, & lucris ex frumenti licitatione, negociatione, & mercatura perceptis ad magnam, & notabilem sortem in præsentia auctum esse, annuatimque augeri, non modo sine ullo Reipublicæ commodo, sed contra cum ejusdem agrariæ artis immodico detrimento, hæc eadem inutilia lucra in publicam utilitatem convertere, atque hinc solidum rei agrariæ munimen, & fulcimentum petere cogitavimus. Hoc ut maturiori discussione felicius, utiliusque exequeremur, paternique animi nostri consilium plenius perficeremus, specialem hac de re congregationem habendam jussimus S.R.E. Cardinalium, cui cum aliis Prælatis viris, unus quoque interesset ex Romanis Patriciis laicus, ut patet ex Nostro Chirographo subsignato 30. Januarii currentis anni 1725. cujus quidem Congregationis prudentiæ, ac vigilantiæ injunximus, ut prius per idoneos, & peritos viros ipsius Annonæ statum passivum, & activum sedulo examinandum, describendumque curaret: mox de illis remediis æque sedulo cogitaret, quæ facto opus esse intelligeret, eas deliberationes suscipiens, quæ ad præsentia mala tollenda, futuramque agrariæ rei securitatem stabiliendam, magis expedire arbitraretur. Postquam vero in eadem Congregatione, cum primum factafuit deputatio ejus viri, cui onus hujusmodi commissum fuit, publicæ Annonæ statum accurate descripsit, & ob oculos posuit, eo completo, atque in subsequenti Congregatione per eumdem ad id deputatum, relato, compertum est, ejusdem Annonæ lucra a die 17. Julii 1718. pro toto mense Junii anni 1724. ad summam pervenisse tercentorum nonaginta quinque millium tercentorum quadraginta novem scutorum Romanorum, & obulorum, seu bajoccorum sexaginta, non comprehensis hac summa capitalibus, seu fundis, quæ prius ab ipso Annonæ Magistratu possidebantur. Decretà primum est a Pontifice Congregatio S.R. Ecclesiæ Cardinalium super ubertate Annonæ, & rei agrariæ securitate.

§.3. Hinc factum fuit, ut in eadem Congregatione unis omnium calculis subsequentia sancirentur. Quædam a prædicta Congregat. sancita fuere, quæ referuntur.

1. Quod deinceps in publicis Annonæ horreis serventur mensuræ, sive ut vulgo dicimus *rubra* triginta millia frumenti, ut inde cuilibet futuræ urbis necessitati commode consulatur.

2. Quod Annonæ Ministri se abstineant inposterum ab emendo, vendendoque frumento, proque eo servando fiat ejusdem tritici renovatio per Pistores Urbis hoc pacto. Primo, quod tempore sterilitatis renovatio fiat arbitrio Annonæ Præfecti; extra sterilitatem per annum omnium rubrorum triginta millium renovatio fiat de trimestri in trimestre in quarta parte per eosdem Pistores uno tenore ad formam Chirographi rec. mem Alexandri VIII. Antecessoris Nostri. Secundo. Quod ipsi Pistores per suos Consules qualibet hebdomada visitare debeant dictum frumentum in ipsis horreis Annonæ, sique illud invenerint pejorare, seu deteriorare posse in parte, sive in toto, statim id Præfecto denunciare teneantur, ut frumentum ad formam dicti Chirographi renovari mandet, ut supra.

3. Quod in renovatione, qualibet vice, ut supra, facienda frumentum per Pistores reportandum cribretur in horreis mercatorum ad libitum Annonæ Præfecti, non autem in horreis ejusdem Annonæ.

Hujusmodi sanctiones ad nos per Congregationis Secretarium perlatas, dignas duximus, quæ nostra approbatione fulcirentur, ideoque illas Quæ quidem a Pontifice approbata sunt.

ſuſciperet incrementum, & inter ipſarum Congregationum profeſſores, charitatis, aliarumque virtutum ſtudia, magis, magiſque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apoſtolatus apicem conſcendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Chriſtianæ proficuam fore, non immerito ſperamus, promovendum duxerimus.

Unio præd: Congregationis cum eiuſdem Provinciarum diviſione.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ex Paſtoralis Officii noſtri debito, earundem Congregationum (quarum etiam expreſſus ad id acceſſit conſenſus) felici ſtatui, & commodis ſalubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis conſiſtentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionenſi inſtitutæ, harum ſerie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in poſterum unica ſit, ac eſſe cenſeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ Avenionenſis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Conſtitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionenſi inſtitutæ a Sede Apoſtolica approbatas, exacte obſervet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionenſi, Toloſana, & Pariſienſi conſtituatur, ipſique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, ſubſint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & ſertæ, necnon Soſpitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, ſeu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionenſi in perpetuum diſmembramus, ac illa, & ſi quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Caſtris, Villis, & Locis univerſi Status noſtri Avenionenſis, & Comitatus Venayſini, ac Regni Galliarum, ſeu alibi ultra Montes erecta, ſeu erigenda, præfatis Provinciis Avenionenſi, Toloſanæ, & Pariſienſi reſpective ſubjaceant.

Statuuntur nonnulla pro rectore, & utili ejuſdem regimine.

§.3. Quoniam vero Præpoſitus Generalis dictæ Congregationis Avenionenſis, in Civitate Avenionenſi, vel Pariſienſi, ut plurimum reſidebit, in Capitulo Generali ſemper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & paſſivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia inſtituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto PræpoſitoGenerali facultates attribuantur, ſtatuentes quod Provincialia quolibet triennio, Menſe Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de ſexennio, in ſexennium, Menſe Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpoſitum Generalem pro tempore exiſtentem diſcrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem ſumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar eſſe noſcitur, dilectos Filios Cajetanum Cioſſum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpoſitus Generalis exiſtebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Boriglionum modernum ſupradicti Collegii Soſpitelli Rectorem in Aſſiſtentem Generalem ipſius Congregationis Avenionenſis, uſque ad Menſem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Maſſieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionenſi inſtitutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ uſque ad Menſem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc conſtituimus, ac deputamus; ipſiſque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujuſmodi Succeſſoribus, duplex votum, ſeu ſuffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expenſas pro Diſcretis ad hujuſmodi Capitula mittendis facere poſſit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum ſuffragium ferent; ac dicto Dominico ſimiliter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad inſtar aliorum d. Congregationis Avenionenſis Aſſiſtentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipſi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secularis ejusdem Provinciæ Romanæ, per ſuperſtites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum ſubrogandus, ac duo Conſiliarii de dicta Provincia per eos aſſumendi, infra biennium inſimul conveniant, & per ſecreta ſuffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt uſque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., ſicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Soſpitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis diſtantiam accedere minime teneantur, ſed ſua ſuffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali, intervenient, aut etiam ſi ita eis videbitur pro tempore exiſtenti Vicario Generali committere ipſis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§.4. Porro eidem Congregationi per præſentem unionem ex duabus in unam coaleſcenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & perſonis quibuſcumque, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam ſpiritualibus præeminentiis, prerogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, & Sede Apoſtolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque conceſſis, quæ quatenus opus ſit per præſentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Inſtitutum exercere, ſacras Miſſiones peragere, congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac diſciplinis, præſertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam inſtruere, de Ordinariorum licentia Chriſtifidelium confeſſiones excipere, aliaque Eccleſiæ Sacramenta adminiſtrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novaſque Eccleſias, ubi requiſiti, ac recepti fuerint, extruere, inſtituere, & in eorum Eccleſiis, quas de præſenti habent, ac inpoſterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera ſepelire, & funera

funera celebrare, ſine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, & licite poſſint, & valeant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, ſeu interiores Capellas tam ad eorum, quam Domeſticorum Convictorum, Scholarium, aliarumque perſonarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias ſpirituales convenientium uſum erigendi inibique Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, etiam in feſtis ſolemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta eisdem Clericis domeſticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque perſonis præfatis adminiſtrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujuſmodi convenientes communione Paſchali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præſenti inſtituta reperiuntur, & deinceps inſtituentur, etiam abſque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæſtuandi, dummodo a ſuis Præpoſito, vel Vicario Generali, ſeu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus reſpective ad id miſſi, ſeu deſtinati fuerint, ipſiſque Præpoſito, & Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum Clericorum, & aliarum perſonarum prædictæ Congregationis, Domeſticorum quoque familiarium, & inſervientium, ac Convictorum Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confeſſiones deputandi, cum facultate eos etiam a cenſuris Eccleſiaſticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apoſtolicæ minime reſervatis in foro conſcientiæ tantum abſolvendi; atque eisdem Præpoſito, Vicario, Generalibus, Superioribus Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, ſeu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vaſa, veſtimenta, Paramenta, & ornamenta Eccleſiaſtica, aliaque ad Divinum cultum pro ſervitio Eccleſiarum ejusdem Congregationis dumtaxat neceſſaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi ſimplicibusque Clericis, quos Sacrariis Eccleſiarum, Oratoriorum, ſeu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vaſa ſacra abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eiſdem Eccleſiis conceduntur, aliæque Clericis præd: Congregationis tribuuntur.

§.5. Adhuc volentes Eccleſias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inpoſterum erigendas ſpeciali dono illuſtrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, ſeu alius ſecularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare Majus alicujus ex dictis Eccleſiis celebrabit, anima ipſa de Theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, itaut Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis ſibi ſuffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipſis Clericis Secularibus, aliiſque dictæ Congregationis perſonis, quam univerſis Chriſtifidelibus vere pœniten., & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Eccleſiis die feſto illius Sancti Titularis, ſive Patroni a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictiſque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore exiſtentibus ſimiliter pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Eccleſiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota ſua renovare conſueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Inſuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Miſſiones per aliquot dierum ſpatium peregerint necnon Chriſtifidelibus, qui dictis exercitiis ſpiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Miſſionarii acceſſerint, & interea vere quoque pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumſerint, & ſicut præmittitur, oraverint, ſimiliter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujuſque Miſſionis hujuſmodi omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus; ipſiſque Clericis in actu Miſſionum vota quæcumque ſimplicia caſtitatis, ingreſſus Religionis, viſitationis ſepulchri Dominici, Liminum Apoſtolorum, ac Sancti Jacobi Compoſtellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Miſſionis Chriſtifidelibus, ad quos acceſſerint noſtram, & Apoſtolicam benedictionem impertiendi poteſtatem tribuimus, & facultatem Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ peculiares.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, præeminentiæ, ſuperioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis exiſtant, etiamſi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate præditi, ſeu alias ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione digni ſint, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas præſentes emanarunt adductæ, verificatæ, & ſufficienter, aut nullo modo juſtificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis juſta, juridica, pia, & privilegiata cauſa, occaſione, colore, ingenio prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore deſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu Jus, vel intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſenſus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, neceſſarioque, & ſpecificam expreſſionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas, & illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium,

illas auctoritatis nostræ robore firmavimus, & approbavimus.

§.4. Coacta deinde iterum est eadem Congregatio deliberandi causa aliis de rebus nondum discussis, hæc dubia respicientibus.

1. An ad servandum perpetuo liberum commercium in emtione, & venditione frumenti sit imposterum omittenda facultas Præfecti, cui sufficiat notitia copiæ frumentorum vendendorum, emendorumque, ad eum per Caporales perferenda.

2. An mutuationes in pecunia, vel frumenti faciendæ sint Agricolis, & terrarum cultoribus? In quanam vero quantitate, quibus personis, quibusque cautelis? Quæ dubia ad Marchionis Hieronymi Theodoli sententiam remissa sunt. His dubiis, æquas resolutiones, bonorum Annonæ regimen, ac artis agrariæ beneficium respicientibus, cum opportuna, maturaque responsio parari non posset ob defectum notitiæ status ejusdem Annonæ totius mensis Junii anni 1725. congruum judicavimus præcipere, ne ulla deliberatio prius approbaretur, quam postremus Annonæ Urbanæ status a jam dicto Deputato describeretur: quo mox confecto, eoque Nobis ex Decreti Nostri auctoritate speciatim exhibito, statim ex relatione Nobis super id porrecta animadvertimus, eumdem statum ad summam scutorum Romanorum quingentorum sexaginta duorum millium quadringentorum quinquaginta septem, & obulorum novem ascendere: ex qua summa detractis scutis centum sexaginta octo millibus ducentis quinquaginta quatuor, & obulis octoginta quinque consistentibus in horreis tam Romæ, quam Centumcellis pro frumenti conservatione constructis, & in uno furno sub ejusdem Annonæ dominio, atque ex residua utilium summa perveniente ad numerum scutorum tercentorum nonaginta quatuor millium ducentorum duorum, & obulorum viginti quatuor, demtis viginti duobus millibus sexcentis quatuordecim, & obulis octuaginta quatuor, in fructifera sorte collocatis, reliquam pecuniæ summam liberam, & immunem, nostræ dispositioni, & arbitrio remanentem, ad numerum scutorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & obulos quadraginta ascendisse comperimus. Quam summam in agrariæ artis subsidium, & augmentum, inque Populorum sub jure Sancti Petri existentium beneficium provida dispositione impendere cupientes, in primis omnes, & singulas deliberationes, & provisiones susceptas, stabilitasque in Congregatione, habita die 18. Aprilis anni 1724. a nobis speciatim indicta approbamus & confirmamus, quemadmodum etiam alias provisiones, ac resolutiones præscriptas, & editas ab eadem Congregatione die 12. Julii anni 1725. similiter approbatione Nostra firmamus, omologamus, & firmatas, approbatasque esse volumus, & mandamus, ac speciatim illas, in quibus decernitur.

Quædam alig deliberationes ejusdem Congregat. pariter relatæ cõfirmantur.

1. Quod mutuationes Agricolis fieri debeant in pecunia, non in frumento.

2. Quod eædem mutuationes sint faciendæ tam Agricolis, fundorum dominis, & conductoribus agri Romani, quam districtualibus.

3. Quod districtualibus mutuationes fiant sub tenui censu scutorum duorum pro quolibet centenario ad solvenda stipendia commissariis locorum ex causa obligationis, quam ipsi assumere debent super nominibus debitorum exactorum, & non exactorum.

4. Quod Annonæ Præfectus incumbat ad curandam restitutionem scutorum viginti millium, quæ Præfectus Grasciæ reddere debet ex mutuo ei dato die 22. Martii anni 1725.

5. Quod ad tollenda mercimonia Pistorum, & eorum, qui bellaria, placentas, atque alia ejusmodi esculenta conficiunt, & vicatim vendunt, vulgoque dicuntur *Vermicellari*, *o Ciambellari*, renovari debeant Edicta, aliaque etiam publicari, prohibentia tritici emtionem in Acie Campi Floræ, ex eo, quod propterea congeritur, ut pluris vendatur, & vulgo dicitur *incettare*. Præsertim vero Edicta vulgentur, in areis agri Romani, ac districtus tempore collectionis tritici interdicentia ejusmodi frumentariis exercitium artis agrariæ, ne hoc prætextu frumentum violari pretio emant, atque hinc impediantur agricolis venundationes.

6. Quod eadem Edicta prohibitiva, ad ponderatores, aliosque Annonæ Ministros extendi debeant.

Quoniam omnia, quo fieri potest utiliori modo, ac forma ejusmodi Annonæ lucra in beneficium agrariæ artis impendi, ac distribui cupimus, etiam quo ad dubia *quinto*, & *sexto* loco in memorata Congregatione proposita die 18. Aprilis anni 1724. super quibus, quia jam certi sumus de integro, & accurato ejusdem Annonæ statu, speciatim, & magis præcipue tantæ rei providere volumus.

Indicitur motu proprio altera specialis Congregatio, quæ statui Annonæ consulat: firma tamen remanente prima in rebus arduis.

§.5. Ideo Nos Motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Nostræ potestatis plenitudine, ut plenius, uberius, atque omni meliori, modo, voluntas, & provida nostra intentio impleantur, deputamus, indicimus, & instituimus specialem Congregationem, quam constare volumus dilectis Filiis nostro Thesaurario Generali, & Præfecto ejusdem Annonæ pro Urbe Roma, ejusque districtu Alexandro de Abbatibus in utraque Signatura Referendario, Hieronymo Marchione Theodolo, & Tiberio Cincio; pro Umbria, & Marchia venerabili Fratre Marco Antonio Archiepiscopo Damiatæ; pro Bononia Alexandro Tanario in utraque Signatura Referendario; pro Ferraria Carolo Calcagnino Causarum Nostri Palatii Apostolici Judice; pro Romandiola Anselmo Dandino in utraque Signatura Referendario cum Adsessore Pontiano Fargna Juris Pontificii, & Cæsarei consulto, in Romanæ Curiæ foro Causarum patrono per Auditorium nostri Palatii approbato, & superius ab eadem Congregatione selecto, & deputato. Hi vero omnes per se ipsos intersint, & quintodecimo quoque ab eis statuendo die omnes simul conveniant, deque arte Agriculturæ restituenda, instauranda, augendaque, & de ulteriori statu Annonæ, rebusque universis illam spectantibus, sermones invicem conferant, pertractent, & diligenter perpendant; quodque ab eis, sive a majori eorum parte matura collatione fuerit consultum Nobis referant, ut serio quod pro publica utilitate statuendum sit, decernere possimus, firma tamen remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium super ubertate ejusdem Annonæ Urbanæ a Nobis in laudato nostro Chirographo indicta, juxta Constitutionem fe: re: Pauli V. Prædecessoris Nostri incipientem: *Pastoralis officii*, sub dat. 19. Octobris 1611.

Præterea dum paterna Nostra charitas æque in omnes, Nostro temporali Dominio subjectos diffunditur, quos uno, eodemque amoris gradu complectimur; volumus, & præcipimus, ut eadem Congregatio occurrat, provideatque indigentiis, quæ contigunt, aut unquam futuris temporibus contingere possunt in universis Terris, & Provinciis S. Petri, omnesque ex iisdem Provinciis subditorum instantias, & petitiones, quæ ab eis præsentari unquam poterunt, agnoscat deque illis deliberet.

'Injungitur omnibus, ut exequutioni mandent quæ præfata Congregatio decreverit.

§.6. Mandamus insuper, & auctoritate nostra præcipimus universis, & singulis tam locorum Gubernatoribus, quam Præsidentibus Provinciarum, ut omnibus, & quibuscumque quomodolibet ad Agrariæ Artis statum, dispositionem, & augmentum pertinentibus subsint prædictæ Congregationi a Nobis erectæ, cujus regimini omnes necessarias facultates concedimus publicandi Edicta, Bannimenta, atque omnia alia exequendi, quæ ad Agriculturæ, tam Agri Romani, & districtus, quam ipsarum Provinciarum perfectiorem statum, & consistentiam judicaverit expedire: ejusdemque Congregationis solertiæ, & vigilantiæ serio injungimus, ut quanta valet efficacia, ac solicitudine pro viribus studeat, curetque, ut Mercatura, necessariaque Reipublicæ negociatio instauretur pro distractione, & venundatione frumenti, quod Populorum nostrorum subsistentationi superabundet, quoque indigere possunt extraneæ Nationes; Quibus cum in nostra Ditione, universoque dominio negociationem, publicumque Commercium induci, institui utilibus Contractibus, ac stabilimentis servari, opportunisque legibus roborari cupimus.

§.7. Injungimus insuper exactam, accuratamque omnium earum dispositionum, & provisionum executionem, quæ a Nobis in hoc nostro motu proprio observandæ, & debitæ executioni mandandæ injunguntur. Quoniam vero paterni nostri amoris instinctus, qui vehementer fertur in subditorum nostrorum utilitatem, quæ maxime in omni principatu ex re agraria, & assiduis, crebrisque commerciis expectanda est mores non patitur, & citam, expeditamque eorum executionem, quæ huic fini assequendo retardari non sustinet; propterea volumus, ut omni celeritate plene, ac perfecte impleantur, quæcumque resolutiones, & deliberationes, quas sæpedicta Congregatio in manum Subditorum nostrorum beneficium cessuras judicaverit.

Denuo confirmatur quicquid decretũ fuit a prima Congregatione.

§.8. Inhærentes igitur determinationibus ab ipsa jam editis, & a Nobis superius enunciatis, volumus eas omnes ad perfectam observantiam, & plenarium effectum omnino deduci; propterea que, eas iterum speciatim, & præcipue confirmamus, & approbamus, volentes, ut irrefragabile robur, & vim perpetuo habeant, & undequaque observentur, cum eas inviolabiliter observari, suumque plenum effectum sortiri sit nostra specialis, & absoluta voluntas. Illas vero deliberationes, quæ a Nobis speciatim approbatæ non sunt, approbare intendimus, easdemque præsentis nostræ paginæ tenore in forma speciali approbamus, & confirmamus.

Determinatio cujusdam dubii remittitur ad hanc secundam Congregationem.

§.9. Declarantes, relative ad propositionem seu dubium. *Quinto* loco in eadem Congregatione propositum die 12. Julii Mensis elapsi hujusce anni 1725., videlicet, *quomodo, qua ratione, & quibus cautionibus pro Annonæ securitate debeant fieri mutuationes Agricolis, fundorum Dominis, & Conductoribus Agri Romani, ac ejus districtus*; hujusmodi determinatio unice pertineat, ac pertinere debeat ad Congregationem Prælatorum, aliorumque a Nobis in hoc nostro motu proprio super ea re deputatam: ad quam unice etiam spectare declaramus cognitionem idoneitatis eorum, quibus erogandum erit dictum mutuum, & cautionem etiam suscipiendorum, & exigendorum juxta qualitatem mutuatarii.

Quoddam aliud dubium ab eod Pontifice dissolvitur ac quædam statuuntur.

§.10. Quantum vero *ad Sextam* propositionem, seu propositum dubium in eadem Congregatione, eadem die, Mense, & Anno, videlicet: *in quanam quantitate, & summa faciendæ sint prædictis Agricolis mutuationes*; Considerantes Nos juxta postremum statum Annonæ superius constabilitum, pecuniam, de qualibet re disponere possumus, ad notabilem, & conspicuam summam ascendere scutorum Romanorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & ob. 40., qua quidem summa abundantius, pleniusque Agricolis subvenire possumus, volumus, præcipimus, atque mandamus, ut ex hac pecunia, post parata triginta millia rubra frumenti in publicis horreis servanda, appretiata in scutis 210000., ut superius decretum fuit, eoque frumento collato cum summa ducentorum, & decem millium scutorum Romanorum, ex reliquis scutis centum sexaginta uno millibus quingentis octoginta septem, & obulos 40. fieri debeant perpetuo singulis annis mutuationes, scilicet in portione scutorum sexaginta millium Agricolis fundorum Dominis, & Conductoibus Agri Romani; nec tamen Magistratus Annonæ ob dictum mutuum quicquam prætendere, aut sperare valeat in genere census, usuræ, aut alterius generis lucri. De summa autem aliorum scutor. quinquaginta millium disponi volumus, quemadmodum auctoritate nostra disponimus, in commodum, & favorem Agricolarum, Dominorum, & Conductorum Agrorum in districtu Romano; ea tamen conditione, ut cum ad Annonam pertineat in nonnullis locis ejusdem districtus Ministros stipendio conducere, iidem Agricolæ districtuales pro reparatione, ac raintegratione eorumdem stipendiorum solvere debeant publico Annonæ Magistratui scuta duo pro quolibet centenario, ex mutuo accepto. Reliquum vero totius sortis scutorum quinquaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & obulorum quadraginta, seu quidquid ad aliam majorem, & certiorem summam ascenderit, volumus, & mandamus, ut ea, qua par est diligentia, & solicitudine (exactis nominibus Debitorum Annonæ, retractoque pretio ex venditione frumenti superexcedentis quantitatem rubrorum triginta millium tritici, perpetuo ad publicæ Annonæ commodata servandum) debeat constabiliri, atque investiri in tot locis Montium Cameralibus non vacabilibus. Horum insuper locorum fructus una cum omnibus aliis lucris, quæ ad eamdem Annonam tam ex firmis, quotidianisque redditibus, quam ex omni alio fortuito proventu pertinere unquam poterunt, volumus, ut semper, & in perpetuum uniri debeant, & quolibet anno investiri in aliis locis Montium ex

ex eis constitui augmentum, sive multiplicum, ut hac promta, & parata pecunia cuicumque necessitati hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus, & præcipue tempore sterilitatis, aut penuriæ, a quibus subditos nostros Divina Clementia immunes custodiat, opportune subveniri, ac provideri possit.

Statuitur, ut prædicta Congregatio bis in mense habeatur.

§.11. Circa vero præmissorum, & omnium a Nobis statutorum, & dispositorum plenam executionem, & integrum adimplementum, eamdem Congregationem Prælatorum, aliorumque, ut supra a Nobis nominatorum, & deputatorum sedulo incumbere, & invigilare jubemus. Quam Congregationem bis in mense superius haberi mandavimus, ut crebrioribus Congressibus melius, celeriusque tam regimini œconomico Annonæ, quam politico Agrariæ Artis consulatur in utriusque beneficium, & incrementum, audiendo, si qui fient, Mercatorum, Pistorumque recursus, iisque opportunis determinationibus providendo, mercaturam, venditionem, & pretium tritici, tam Agri Romani, & Districtus eius, quam totius nostri dominii curando, & moderando, ac demum super observantia omnium, & singulorum in hoc nostro motu proprio contentorum, ac præceptorum solerter invigilando, atque insistendo.

Facultates quædam eisdem concedunturr, & injungitur executio prædictorum.

§.12. Præcipimus etiam Congregationi, & deputatis prædictis, & eorum singulis, ut præsentes nostras literas, inque eis contenta quæcumque, observent, & exequantur, ac firmiter, & inviolabiliter executioni mandari, & observari faciant ab universis, & singulis personis tam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, quam laicis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, dantes Nos eidem Congregationi in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam, atque eam, quam Nos ipsi habemus facultatem, & potestatem, declarandi, & decidendi quidquid in præsenti nostro Motu proprio opus esse videbitur; Necnon quæcumque Edicta, seu Bannimenta, etiam pœnalia pro præmissorum observatione, & executione necessaria, & opportuna fuerint faciendi, & publicandi.

Clausulæ derogatoriæ.

§.13. Hæc omnia fieri, & servari statuimus non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam speciali nota dignis, huic nostræ Constitutioni quomodolibet fortasse adversantibus, eaque præsertim quatenus opus sit, quam fel. rec. Pius IV. Antecessor vulgavit *de registrandis*, itaut præsentes literæ nostræ absque alia in Camera nostra admissione, & registratione validæ sint, suumque sortiantur effectum, Non obstantibus quoque Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, aliisque prædictis, & quibusvis a Sede Apostolica, vel a nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & renovatis, quæ eis quoad præmissa volumus non suffragari, etiamsi talia essent, quæ sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis, & individua mentio habenda foret in genere, vel in specie, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, & expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, pro plene, & sufficienter, præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat speciatim, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus etiam solam præsentium signaturam nostram sufficere, etiam absque data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

§.15. Insuper hæ nostræ literæ in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis, earumdemque literarum transumptis, & typis impressis, manu unius Cameræ Nostræ Apostolicæ Notarii subscriptis, & sigillo alicujus ex Congregatione prædicta obsignatis, in Judicio, & extra plene fides adhibeatur.

Datum Romæ apud S. M. Majorem Idibus Octobris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVII.

Publicatur Concilium Romanum.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, et Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§.1. QUatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§.2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tem-

tempora præstituuntur, quandonam scilicet eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli præsentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligari cœpisse sciant, proùt eos obligatos esse, denunciamus.

§.3. Ut hoc autem ad omnium notitiam pervenat, nostras has literas de More in Almæ ejusdem nostræ Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XXV. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

XCVIII.

Dat. 1725. 10. Decemb. Ann. 2.

Confirmantur Ordini universo Tertiariorum S. Francisci Privilegia omnia alias concessa: necnon idem jurisdictioni. & Regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum denuo subjicitur cum quibusdam ordinationibus.

Alia hujus Const. 1725. Maii 2. P. 1. confirmata fuit quædam Greg. XV. Const. de non recipiendis Fratribus tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines sub habitu humilitatis, & pœnitentiæ Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices, Antecessores nostros impulit, pro eorum solatio, & commodo pridem concessa approbare, & renovare, etiam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo sæpius essent ejusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc ut Ordinis *Tertiariorum* Beati Francisci *de Pœnitentia* nuncupati, qui in tres status divisus, Sæcularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie proferre satagit, quieti, regimini, atque incremento probe consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, favores, Immunitates, exemtiones, Indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Variæ gratiæ Ordini prædicto a Romanis Pontificibus concessæ fuisse indicatur.

Causæ præsentis confirmationis.

§.1. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessiones, ampliationes, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ eiusdem Ordinis, & illius Professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur, asserentibus nonnullis gratias, & Indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit, sive Tertiarios tantum Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in Sæculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque Sexus Christifidelibus in ipso Sæculo, & in conjugio, propriisque Domibus manentibus, a Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo in Italia præsertim ad statum Religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios huiusmodi ab Ordinariis Locorum alicubi controversiis, & litibus in dies molestari, ac perturbari contingat, non sine ejusdem Instituti, & Fratrum ipsorum detrimento, & quietis jactura.

Abolentur motu proprio controversiæ hac super re excitatæ.

§.2. Ideo Nos attenta consideratione pensantes, quantum utilitatis Catholicæ Religioni, morumque instaurationi per humilitatis, suique abjectionis exempla Ordinis prædicti professores hactenus attulerint, & in posterum, juvante Domino, afferre valeant, ac proinde volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro his Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa nostra scientia, ratione eorum, quam profitemur, altissimæ paupertatis, omnes, & singulas lites, ac controversias tum in prima, tum etiam in secunda, & ultima Instantia actu pendentes, ac coram quibuscumque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemtis, & privilegiatis, etiam prævia Commissione manu Nostra signata, vel coram Palatii Apostolici causarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Nostris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipsasque, eorumque status, nomina, & cognomina Judicum, & Conlitigantium, aliorumque, necessario exprimendorum qualitates, & circumstantias, præsentibus Literis pro sufficienter expressis habentes, & ad Nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus, & abolemus, perpetuumque silentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Confirmatio prædictæ gratiarum omnium, & privilegiorum.

§.3. Quascunque insuper Literas, & gratias tam spirituales quam temporales, concessiones, indulgentias, exemtiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remissiones, & similia tam in genere, quam in specie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, Ecclesiis etiam Oratoriis, & Capellis vel immediate, & directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præsertim Fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris, quomodolibet concessa, quorum tenorem, acsi de verbo ad verbum his Nostris Literis insereretur, haberi volumus pro expresso, harum serie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apostolica auctoritate singula de novo concedimus, & largimur,

Declaratur prædictus Ordo Tertiario-

§.4. Ut vero detractorum calumniis adversus hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto con-

ceditur,